



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Secvnda Consideratio. De non differenda status seu vocationis cognitæ
acceptatione. Non evitat præcipitium sed mutat, qui ne nimis sit præceps,
nimis est lentus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

Deum deseruit? Nonne illis jam pridem dictum, dereliquistis Dominum ut derelinqueret vos? quantumcumque sint illi prudentes, peribit sapientia à sapientibus eius, & inimicis illius prudentium eius absconditur. Væ qui profundi estis corde, ut à Domino abscondatis consilium, quorum sunt in tenebris opera, & dicunt, quis videt nos, & quis no vit nos? perversa est hæc vestra cogitatio, quasi si lutum contra frigidum cogitet & dicat opus factori suo, non fecisti me, & signum dicat fictori suo, non intelligis.

Quamobrem id summopere præcavendum, & audiendus in primis Sapiens: fili, sine consilio nihil facias, & post factum non poenitebit. In via ruina non eas, & non offendes in lapides: nec credas te via laboriosa, ne ponas anima

tua scandalum. Rursumque idem & apertius. Cor boni consilii statue tecum, non est enim aliud pluris illo. Anima viri sancti enuntiat aliquando vera, quam septem Circumspectores sedentes in excelso ad speculandum. Et in his omnibus deprecare Altissimum, ut dirigat in veritate viam tuam. **LOQUERE** Domine quia audit servus tuus. **NOTAM** fac mihi viam in qua ambulem, quia ad te levavi animam meam. Eripe me de inimicis meis Domine, & doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu. Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam propter nomen tuum: Domine vivificabis me in aequitate tua.

De divina autem voluntate agnoscenda circa statum, vide plura in libris de Ordine, atque hic in Meditatione vernacula.

Ibid. 37

1. Reg. 3.
Ps. 142.

CONSIDERATIO SECUNDA DE NON DIFFERENDA STATUS Sive Vocationis cognita acceptatione.

Non tardes converti ad Dominum, & ne differas de die in diem. Eccel. 5.

VERITAS PRACTICA.

Non evitat præcipitium sed mutat, qui nimis sit præceps, nimis est lentus.

RATIO est, quia præcipitium evitandum, de quo hic agitur, hoc est, ne quid in statu eligendo fiat contra vel præter voluntatem Dei.

Sed si nimis sis lentus vel ad inquirendam vel captandam divinam voluntatem, fieri poterit aliquid contra ipsam Dei voluntatem.

Ergo non evitat præcipitium sed mutat, qui, nimis sit præceps, nimis est lentus: ac propterea sicut tandem deliberandum est de vite statu donec cognoscatur Dei voluntas: sic eam cognita, non est diutius dubitandum, nec differenda status acceptatio.

I P U N C T U M.

QUAE in omni negotio cavenda maxima sunt duo illa extrema, præcipitatio & tarditas: ea præcipue sunt in statu vite deligendo evitanda. Neque minus pe-

riculi aut detrimenti est in uno extremorum quam in alio, cum ex utroque perinde, ni caveatur, periculum sit, ne quid præter aut contra Dei voluntatem fiat, quod est maximum in hac materia detrimentum. Quamobrem sicut antè provisum est, ne quid præcipites, ita modo ne differas: & eadem proflus utriusque est ratio quæ à divina voluntate petitur, & in veritate proposita continetur.

Sic ergo habet, totum hoc negotium in hoc uno verti, ut voluntas Dei de nobis agnoscat & fiat. Hæc una deliberandi causa, hæc una præcipitationis cavenda ratio; hæc una est legitima ad illos responsio, qui temere contra postulantes religiosum habitum, fremunt & obijciunt, ubique & in unoquoque statu Deum posse coli, ac salutem æternam comparari; non est enim hoc aliter verum de unoquoque singulari, quam si fuerit in suo statu, id est, in eo quem destinavit illi Deus.

Secundum propositum voluntatis suæ, inquit Apostolus, secundum propositum meum, qui operatur omnia secundum consilium voluntatis suæ, ut sumus in laudem gloriæ eius.

Ephes. 1.

Cum

Cum enim divina sapientia sic mundum regat per varios hominum status, ut videmus; providit ipsa, quem cuique statui potissimum applicaret, singulisque naturales dotes, talenta & gratias destinavit, quibus non in hac tantum vita vite suum illud munus obirent ad quod vocati sunt, sed & æternam inde vitam ac beatitudinem promerentur. Sit verò aliquis qui temere se in statum præcipitet non quem destinavit Deus, sed quem sua libido proposuit; illumne putas hominem tam certo suam salutem in hoc suo statu consecuturum quam in illo alio cœlitus destinato? Caye id putes, non quod status ille sit malus, sed quod non ille sit quem volebat Deus, & cui propterea suas gratias attexerat, quantum præsidio servandus erat is, qui earum defectu peribit in alio statu quem volebat Deus. *Velut si avis festinet ad laqueum, & nescit quod de periculo anima illius agitur.*

Pr. 17.

Id ergo plane pender a prima illa Dei, quam Apostolus vocat, *Voluntate Bonitatis*, qua scilicet de unoquoque benignè statuit non quidem absolute sed conditione adjecta si velit, si consentiat, si cooperetur; *Oramus*, inquit, *semper pro vobis, ut dignetur vos vocatione sua Deus nascer, & impleat omnem voluntatem bonitatis*; Tum enim demum beatus is qui se illi primæ voluntati accommodet & totum conformet; si quis verò dissentiat & aliter de se suisque ordinet, nihil nisi distortum, inordinatum, confusum, & perturbatum expectet, quia non habet Deum provisorem & adiutorem, *quoniam obtrivit Dominus confidentiam tuam, & nihil habebis prosperum in ea. NOLITE ascendere non est enim Dominus nobiscum, ne corruatis coram inimicis vestris.*

Ier. 2.

Exodi 14.

Hæc est ergo ratio, cur sic deliberandum est ante statum, ne quid scilicet contra hunc divinum ordinem statuatur, unde in totam vitam atque ipsam etiam æternitatem perniciæ importaretur. *Erraverunt ab utero, locuti sunt falsa, furor illi secundum similitudinem serpentis, sicut aspidis surda & obturantis aures suas, qua non exaudiet voces incantantium, & venefici incantantis sapienter.* Hæc si attentè perpendas, videbis quam apta sint & congrua. Sed egregius est locus apud Hsaiam, qui his opportunè accommodari possit: *Et vos qui deliquistis Dominum, qui oblitus estis montem sanctum meum, qui ponitis fortuna mensam*

Ps. 77.

Is. 65.

& libatis super eam. Numerabo vos in gladio, & omnes eade corrueitis: pro eo quod vocavi & non respondistis: locutus sum & non audistis, & faciebatis malum in oculis meis, & qua ego nolui, elegistis: Propter hoc, hæc dicit Dominus Deus: ecce servi mei com. dent & vos ejurietis. Et quæ plura pergit in hunc sensum, quo declaratur tam male futurum iis, qui sine Deo statum vitæ eligunt, quam bene aliis.

II. PUNCTUM.

SED si nimis lentus vel ad inquirendam vel ad acceptandam divinam voluntatem, periculum est, ne quid fiat contra ipsam Dei voluntatē.

De inquirenda quantoque divina voluntate satis per se patet & ex superiori consideratione manifestum relinquitur. Nunc verò de acceptanda sine dilatione quando cognoscitur: seu de fugienda tarditate in acceptando statu cognito, ne forte unquam acceptetur si nimis differas, secunda hæc propositio potissimum est intelligenda. Ac primò quidem illa dilatio licet totum negotium non penitus destrueret, ira tamen displicet Deo, qui jubet statim dari quod noris dandum, neque in crastinum differri quod hodie possis, ut meritò timeri possit ne quid periculi & detrimenti ab ea dilatione proveniat. Sic enim Sapiens postquam dixit: *Non tardes converti, ne differas; statim addit, subit enim veniet ira illius, & in tempore vindictæ disperdet te.*

Prov. 3.

Ecclesi. 5.

Secundò, minus paratum indicat animum quam par esset ad cultum Dei: quid enim nutas cum noris quid velit Deus? hoc unum erat exquirendum, hoc unum in deliberationem venerat, quod cum sit modò manifestum, quid est quod rursus deliberas? quid est quod dubitas aut longius differas? *Quid adhuc retardis, ait Dominus, & quid dicitis in his, quæ sunt scilicet tam manifesta ut non sit dubitandi locus!*

Ecclesi. 5.

Tertio denique quod caput est, cum nihil sit levius & inconstantius humana voluntate, hoc unum cunctationes illæ producant, ut nihil tandem fiat, nihil eorum quæ deliberasti, aut quæ facta deliberatione statuisti; quod ex triplici capite provenit. Primo quidem ab inconstantia humana, quæ se facillimè diversas rapit in partes quando

sibi

Sap. 5. sibi relinquitur fascinatio enim nugationis ob-
servat bona, & incensurans concupiscentia trans-
verrit sensum. Deinde vero à dæmone, qui si
deliberationem impedire non potuit, cona-
tur effectum retardare & penitus detorquere,
sub prætextu consilii certioris capiendi, vel a-
liqua etiam pietatis prætextu causâ: permittit
Matth. 8. me primum ire, & sepelire patrem meum. Ac
tandem ipse Deus tali offensus mora & tardita-
te, hominem deserit, lumen ab intellectu
subtrahit, affectum & voluntatem, & cogi-
tationem & memoriam subvertit omnem.
Prov. 1. Vocavi & renuistis, despectistis omne consilium
Luc. 7. meum! CONSILIVM Dei speraverunt in semet-
ipso. Unde postremò sit ut misera illa ani-
ma quò se vertat nesciat, ubique tenebras, u-
bique luctus, ubique damnum timet. Ascen-
dunt usque ad cælos, & descendunt usque ad
Ps. 106. abyssos, anima eorum in malis tabescat, Turbati
sunt, & moti sunt sicut ebrietas, omnis sapientia
eorum devorata est. O quam ille sapientius
Ps. 118. qui dicebat: paratus sum & non sum turbatus,
ut custodiam mandata tua.

III. PUNCTUM.

Non evitat ergo precipitium sed mutat, qui
ne nimis sit præceptis, nimis est lentus: quan-
doquidem ex hac lentitudine & tarditate non
minus est periculi, ne divina fiat voluntas in
eligendo statu, quàm ex præcipitatione & in-
consulta deliberatione. Fertilis fuit Moab ab a-
delecentia sua, & requievit in facibus suis, nec
Ier. 48. transfusus est de vase in vas, & in transmigrationem non abiit, idcirco permansit gustus ejus in
eo, & odor ejus non est immutatus. Tum post
multa inde futura damna, sic Propheta pergit
pavor & fornea & laqueus super te, ô habitator
Moab, dicit Dominus. Qui sugerit à facie parvo-
ris, cadet in forream: & qui conscenderit de fo-
vea, capietur laqueo. Sic plane qui lentiores
sunt: sic inopes redduntur consilii ut omnia
timeant, & unum fugiendo periculum in a-

liud incidunt. Posset quidem differri exequu-
tio propter justas causas, sed non acceptatio
& præparatio animi ad exequendam Dei vo-
luntatem, cum perinde periculum sit ne un-
quam fiat, si sic retardetur, atque si non esset
deliberatum de illa Dei voluntate cognof-
cenda.

Si sustinero, inquit Job, id est, si tardava-
ro: infernus domus mea est. O quale verbum
& quam diligenter expendendum. Primò
quidem intelligi potest de ipso loco tormen-
torum, qui certe tam timendus est, si non fiat
Dei voluntas, quam certum est nullam esse
salutem non facienti voluntatem Dei. Secun-
dò domus, id est, mansio, status exterior vitæ,
infernus est retardanti, & non facienti volun-
tatem Dei, nam omnia inordinata, ut dixi,
confusa, sulque deque versa, ibi nullus ordo sed
sempiternus horror inhabitat. Tertiò, domus
interior est conscientia, & est infernus ille in-
ferior de quo David, eruisi animam meam ex
Ps. 85. inferno inferiori, talis vero domus est Cuncta-
tori, cum undique stimuletur & quibusdam
dubiorum atque angorum aculeis constri-
gatur. Expectabam bona & venerunt mihi ma-
Iob 30. la, præsolabar lucem, & eruperunt tenebra:
quia tu scilicet nimis expectasti. Hinc etiam
atque etiam refer & revolve quod supra di-
ctum est ex Propheta: omnes in cade corruerunt
Is. 61. pro eo quod vocavi, & non respondistis, locutus
sum & non audistis. Nam si quis unquam in
tumultu, vel in seditione aut repentino casu
pereat, ille est ordinariè, qui bonum distulit
quod jam facere debuisset. Cave: & Memor
Ecclesi. 16. esto, quoniam mors non tardat, & testamentum
inferorum quia monstratum est tibi. Id est, de-
cretum mortis, & infausta mortis, ni caveas.
Ac tandem:

Quo longius differs, difficultatem difficilium
colles.

Vide in 1. parte, Ferià 2. hebdom. 4. post E-
piphaniam.

CONSIDERATIO TERTIA.
QVO DIE SUSCIPITUR ADMINISTRATIO
status, ut perfecte secundum Deum expleatur: vel
quocunq; die, de officio rite administrando cogitetur.

Haynesvæ Pars II.

Kkk

Dicue